

jeg bare i al stilfærdighed høre statsministeren, om han mener, hvorvidt det, når SF's formand sådan går på Al-Jazeera og siger de ting, som han har sagt, er med til at forværre eller afhjælpe konflikten. Kan statsministeren svare helt kort på det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jamen det sidste eksempel, som hr. Morten Messerschmidt her nævner, understreger jo netop behovet for, at vi nu her i Folketinget står sammen om at prøve at løse den her sag, og at vi ikke prøver at bruge den eller måske oven i købet misbruge den til snævre partipolitiske formål, for det tjener kun én interesse, nemlig interessen hos de yderligtgående kredse, som forsøger at hælde benzin på bålet, og som forsøger at finde uenigheder og sprækker i den danske lejr.

Derfor gentager jeg den opfordring, jeg flere gange er kommet med, om, at vi nu står sammen om at løse den her situation på en ansvarlig måde.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil godt endnu en gang understrege, at jeg synes, at det er den helt rigtige taktik, som statsministeren har lagt i den her sag, og jeg har kun rosende ord til overs for den indsats, som statsministeren har ydet.

Jeg vil så også spørge: Er statsministeren ikke enig i, at det egentlig er en noget besynderlig borgfred, som vi fik på banen fra venstrefløjens side?

Jeg mener, det er jo ikke mere end godt en uge side, at ordet borgfred var overskrift i alle landets aviser. Dagen efter ser man en tidligere formand og en nuværende formand fra Socialdemokratiet stå og klandre Danmarks statsminister, at der bliver terroriseret, at der bliver hetzet imod Danmark i Mellemøsten. Og nu har en anden partiformand i går aftes på Al-Jazeera også stået og blameret sig med, at det er den danske regering, der har begået fejl og ikke har holdt møder med, hvem der skulle holdes møder med. Er det ikke en besynderlig form for borgfred?

Hvordan, hvis jeg må spørge så personligt, er det egentlig at være statsminister med sådan en opposition, der siger ét om borgfred, men jo i realiteten gør præcis det modsatte?

Kl. 13.35

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg tror, jeg vil holde mig til at gentage, hvad jeg sagde før, nemlig at jeg tror, at vi alle sammen som nation er bedst tjent med, at vi nu står sammen om at få det her løst.

Der siges og skrives meget, men jeg tror altså ikke, vi tjener noget fornuftigt formål ved at begynde at oppiske stemninger i forbindelse med, hvad der bliver sagt, og hvad der bliver skrevet.

Jeg tror tværtimod, at vi har en interesse i nu at koncentrere kræfterne om at se fremad og få løst det, vi står over for – i fuld respekt selvfølgelig for den ytringsfrihed, som er en helt afgørende del af det danske samfund.

Det vil jeg gerne understrege, at det også er et omdrejningspunkt for regeringen i alt det her at finde de løsninger, der skal findes. Men er der én ting, der står fast, er det selvfølgelig, at vi ikke kan gå på kompromis med den ytringsfrihed, der gælder i Danmark.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal bare sige, at vi aldrig har tilsluttet os nogen borgfred, det er jo en begrænsning af ytringsfriheden, som vi er imod.

Så skal jeg sige, at for fjerde gang – og det er vist aldrig sket før – kan jeg starte med at sige, at jeg er enig i statsministerens udtalelse om, at det gælder om at besinde sig og ikke oppiske til had og om at tænke sig godt om. Når vi ser den kontekst, der er svaret i, kan det jo ikke forstås som andet end en irrettesættelse af fru Pia Kjærsgaard, og det er jeg sådan set glad for.

Jeg vil bare sige, at det ville være rart, hvis statsministeren ville udtrykke sig i lige så klare vendinger over for en politisk leder, som det jo er lykkedes statsministeren at udtrykke sig i, når det gælder imamer.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Nu synes jeg ærlig talt, at hr. Frank Aaen forsøger at misbruge sagen til partipolitiske formål, og det er jo lige præcis, hvad jeg advarede imod.

Jeg vil ikke lægge bånd på nogens ytringsfrihed, men jeg appellerer bare til, at vi alle sammen forstår, at vi står i en situation, som altså nu har bevæget sig langt ud over, hvad der var oprindelsen til alt det her, nemlig 12 tegninger i Jyllands-Posten.

Nu er det lige pludselig blevet en international krise, som involverer international storpolitik, og som involverer national politik i en række muslimske lande. I den situation synes jeg faktisk, at det ville tjene det danske samfunds inte-